

दृश्यः सिराततकोटः । स्थूलसिराजितगण्डस्त्रि-
स्थानं मेहते यश्च । मार्जारान्तः कपिलः करटो
वा न शुभं दो द्विजस्थेः । कण्ठोऽतलुजिह्वः चसुनो
यूयस्य घातकरः । स्थूलशङ्खणिष्टङ्कः सितोदरः
क्षणसारवर्णश्च । गृहजातोऽपि त्वाज्यो यूयविना-
भावहो हृषभः । श्यामकपुष्पचित्ताङ्गो भस्मारुणसन्निभो
विडालाक्षः । विप्राणामपि न शुभं करोति हृषभः
परिगृहीतः । ये चोदरानि पादान् पङ्कादिव योजिताः
क्षणपीवाः । कातरनयना हीनाश्च पृष्ठतस्ते न भार-
सहाः । सृष्टसंहततामोऽश्वस्तनुस्फिजस्ताम्रतालुजिह्वाश्च ।
तनुस्तुष्टोद्वन्वणाः सुकक्षयः स्पष्टजङ्घाश्च । व्याताम्र
संहतखुरा व्यूढोरस्ता दृष्टककुदयुक्ताः । क्षिप्र
क्षल्लतनुत्वग्रोमाणास्तान्तनुष्टङ्काः । तनुभूय ग्वालधयो
रक्तान्तविलोचना महोच्छ्वासाः । सिङ्खन्वास्तन्वत्य
कम्बलाः पजिताः सुगताः । वामावर्तैर्वामे दक्षिणपार्श्वे
च दक्षिणवर्तैः । शुभदा भवन्तु नडुहो जङ्गामिभ्य-
श्चक्रभिभामिः । वैदूर्यमल्लिकावुद्धदेक्षणाः स्थूलनेत्र-
वर्माणः । पार्श्वभिरस्फुटिताभिः शस्ताः सर्वेऽपि भार-
यक्षाः । प्राणोद्देशे शयलो मार्जारसुखः सितश्च
दक्षिणतः । कमलोत्पलताक्षभः सुवालधिर्याजितुल्य
जवः । लम्बैर्दृपणैर्मोदरश्च सङ्घप्रवङ्गक्रीडः ।
जोयो भाराध्वमहो जवेऽश्वतुल्यश्च शस्तफलः । सित-
वर्णः पिङ्गमस्तस्त्रविषाणेक्षणो महावक्त्रः । हंसो-
नाम शुभफलो यूयस्य विवर्धनः प्रोक्तः । भूय ग्वाल-
धिराताम्रवङ्गणो रक्तदङ्क ककुद्भी च । कलमापश्च
स्वामिनमचिरात् कुरुते पतिं लक्ष्म्याः । यो वा
सितैकत्रणो यथेष्टवर्णश्च सोऽपि शस्तफलः । मिश्र-
फलोऽपि ग्राह्यो यदि नैकान्तप्रशस्तोऽस्ति ६१० ।

गोलतिका स्त्री गवि भूमौ लतिकेच । वनचरपशुस्त्रीभेदे
“रोहित् कण्डुणाची गोलतिका तेऽपसरसाम्” यजु०
२४।१७। “रोहित् कण्डुः, कण्डुणाची, वनचरी गोलतिका
कापि” वेददी० । [तदपत्ये पु० स्त्री ।

गोलन्त पु० ऋषिभेदे तस्यापत्यं गणां यज् । गोलन्त
गोलयन्त्र न० वि० जि० उक्ते यन्त्रभेदे ।

“अपद्वत्तग्रावचिह्नं क्षितिजे धृत्वा कुजेन संसृते ।
नाड्योद्वत्ते विन्दुं कृत्वा धृत्वाय जलसमं क्षितिजम् ।
रविचिह्नस्य छाया प्रतति कुम्भे यथा तथा विधत्ते ।
उदुगोष्ठे कुजविन्दोर्मध्ये नाड्यो द्युजाताः स्युः” ।

“यद्योक्तविधिना खगोलान्तर्भगोलं वद्व्या तत्र क्रान्तिदत्ते
मेपादेरारभ्य रविभुक्तं राशिभागाद्यं दत्त्वा तदप्ये
तच्चिह्नं तदपद्वत्तग-रविचिह्नं सच्यते । भगोलं चालयित्वा-
रविचिह्नं क्षितिजे धार्यम् । तथा धृते सति क्षितिजं
प्राचप्रां विषुवन्मण्डले यत्र लग्नं तत्र खटिकया
विन्दुः कार्यः । ततः क्षितिजदृत्तं जलसमं यथा भवति
तथा गोलयन्त्रं स्थिरं कृत्वा भगोलस्तथा चाल्यो यथा
रविचिह्नस्य छाया भूगर्भे पतति । तथा कृते सति
विषुवदृत्ते क्षितिजविन्दोर्मध्ये यावत्यो घटिका
स्तावत्यश्चान्तिं काले दिनगता ज्ञेयाः । अपद्वत्ते
मेपादेरारभ्य प्राक् क्षितिजपर्यन्तं यद्वाशिभागाद्यं
तद्वन्त्रं ज्ञेयम्” प्रतिताक्षरा ।

गोलवर्ण न० गवे देयं परिमितं लवणम् । यावद्गवे लवणं
दीयते तार्क्ष्णिके लवणे । “गाधलवणयोः” पा० प्रमाणे
गव्ये एतयोः परतः पूर्वं तत्पुरुषे प्रकृतिस्ररता ।

गोला स्त्री गां वल्लभमिह आधारत्वेन लाति ला-क ।
१ गोदावरीनद्याम् । गां वाचं लाति । २ सख्या, ३ कुनद्याम् ।
गां दीप्तिं जलं वा लाति । ४ पलाञ्जने, ५ पणिके,
६ मण्डले, ७ बालक्रीडनके द्दुर्गायाश्च मेदि० ।

गोलाच पु० ऋषिभेदे तस्य गोलापत्यम् अश्वा० फज् ।
गोलाचायश्च तन्नोत्पापत्ये पु० स्त्री ।

गोलाङ्गूल पु० स्त्री गोलाङ्गूलमिव लाङ्गूलमस्य । १ वानर-
भेदे त्रिका० सच कश्यपपत्न्याः क्रोधायाः कन्यायां हरि-
नाम्नप्रां जातः यथाह भा० व्या० ६६ अ० “नव क्रोधवशा
नारीः प्रजज्ञे क्रोधसम्भवा । मृगी च मृगमन्दा च
हरी भद्रजगो अपि” इत्युपक्रमे “हृय्याश्च हरयोऽपत्यं
वानराश्च तरंस्त्रिनः । गोलाङ्गुलाश्च भद्रं ते हृय्याः
बुढान् प्रचक्षते” । २ कृष्णवानरे राजमि० । तद्वल्लणञ्च
काशी ख० ३ अ० । “गोलाङ्गुला रक्तसखा नीलाङ्गा
यूयनायकाः ।”

गोलाध्याय पु० गोलाखण्डादिप्रतिपादके भास्कररीये ग्रन्थभेदे ।
गोलासं पु० गां भूमिं लासयति प्रकाशयति लस-णिच् कश्च
उप० सं० । शिलीम्बे हारा० ।

गोलिह पु० गोभिर्लिह्यते लिह-वजर्थे क । १ कृतिकायां २ घण्टा-
पाटलौ (घण्टापाटल) च जटा० । [पाटलि] अमरः ।
गोलीठ पु० गोभिर्लिह्यते लिह-क्त । घण्टापाटलौ (घण्टा-
गोलोक पु० वैकुण्ठोर्ध्वस्थे स्थानभेदे तत्स्थानमानादि ब्रह्मवै०
पु० उक्तं यथा